

U IME NARODA

VIŠI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni krivični, u vijeću sastavljenom od sudije Ćupić Ratka kao predsjednika vijeća i sudija porotnika Međedović Jelene i Radević Radenka, kao članova vijeća, uz učešće Vukašinović Milene kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **D. B.**, zbog krivičnog djela **davanje mita iz čl.424 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore**, koga brani Čapuni Mustafa advokat iz Ulcinja, po optužnici Vrhovnog državnog tužilaštva – Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina Kts.br.37/09 ~~23.09.2009.~~ godine koju je na glavnom pretresu zastupao Burić Dražen zamjenik specijalnog tužioca iz Podgorice, nakon glavnog javnog pretresa održanog dana 18.06.2010. godine u prisustvu stranaka i branioca optuženog, a nakon tajnog vijećanja i glasanja donio je, a ~~na 21.06.2010.~~ godine javno objavio

PRESUDU

Optuženi:

D. B., rođen godine u P.-K., nastanjen u H. u mjestu D. B. ,ul. U. st.br. 15, državljanin Kraljevine Holandije, završio srednju školu, oženjen, otac dvoje djece, nalazio se u pritvoru od 30.07. do 07.08.2009. godine, neosudjivan,

Krivje

Zato što je:

Dana 30. jula 2009. godine, oko 17,25 časova, na graničnom prelazu Sukobin, pri ulasku iz Republike Albanije u Crnu Goru, dao poklon službenom licu R. Z., službeniku granične policije, ovlaštenom za kontrolu prelaza državne granice, da u okviru svog službenog ovlaštenja izvrši radnju koju ne bi smio izvršiti – dozvoli ulazak u Crnu Goru stranoj državljanki sa nevažećom putnom ispravom, na način što mu je prilikom kontrole putnih isprava predao svoju važeću putnu ispravu i putnu ispravu - pasoš svoje snahe T. H., br. KO 818757, izdat od Međunarodne misije na Kosovu – UMNİK-a, čiji je rok važenja istekao 21.02.2009. godine, koja je putovala sa njime i drugim članovima njegove porodice za Ulcinj i pri tom je znajući da je važnost navedene putne isprave istekla, otvorio putnu ispravu u kojoj se nalazio novac ~~10 tri novčanice~~ govoreći mu da uzme novac i ~~putni njegovu snahu~~ da udje u Crnu Goru, ,

- čime je izvršio krivično djelo – davanje mita iz čl. 424 st 1 KZ,

pa ga sud na osnovu citiranog zakonskog propisa čl. 4, 32, 36, 42, 45 i 46 KZ i čl. 364 ZKPa

OSUDUJE

Na kaznu zatvora u trajanju od **3 (tri) mjeseca** μ koju mu se ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 30.07. do 07.08.2009 godine.

Dužan je optuženi da ovom sudu na ime troškova krivičnog postupka plati 485,00 eura, kao i paušal u iznosu od 100,00 sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudne naplate.

Na osnovu čl.75 Krivičnog zakonika od optuženog se trajno oduzimaju tri novčanice u apoenima od 5 eura sa ser.brojevima M 15197623879 , X 22314754235 ,U 28647302603 kao predmeti izvršenja djela.

Obrazloženje

Optužnicom Vrhovnog državnog tužilaštva – Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina Kts.br.37/09 od 28.09.2009. godine optuženom D. B. stavljeno je na teret da je izvršio krivično djelo davanje mita iz čl.424 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore činjenično opisano u izreci ove presude. Pri podnijetoj optužnici zastupnik optužbe je u svemu ostao do kraja glavnog pretresa smatrajući da je provedenim dokazima nesumnjivo utvrđeno da je optuženi izvršio krivično djelo stavljeno mu na teret, pa je predložio da ga sud oglasi krivim i kazni po zakonu.

Optuženi D. B. u svojoj odbrani u predkrivičnom postupku – kod policije u Ulcinju je naveo da su vozilom “Mercedes” kombi u kojem su bili on, njegova supruga i djeca, otac, brat i bratova supruga došli na granični prelaz Sukobin putujući iz Holadije preko Kosova i Albanije. On, njegova supruga i njihova djeca su državljani Holadije, a došli su sa namjerom da ljetuju u Ulcinju. Dolaskom na navedeni granični prelaz njegov brat koji je vozio dao je dokumenta svih njih albanskom policajcu na graničnom prelazu koji je nakon kontrole i unosa podataka dao UNMIK-ove lične karte njegovog brata, supruge i djece i njihovog oca i majke, i njegove i suprugine holandske pasoše crnogorskom graničaru koji je ustanovio da je nekim od tih dokumenata istekao rok važnosti i naložio im da se vrate nazad. Pošto su putovali više stotina kilometara pitao je članove porodice da li imaju neka druga dokumenta i oni su mu umjesto ličnih karata dali putne isprave UNMIK-a, koje je on ne provjeravajući njihovu validnost predao albanskom graničaru, koji mu je rekao, da što se njih tiče dokumenta su u redu, ali mu je vratio isprave i rekao mu da ih preda Crnogorskom graničaru pa je tako i postupio. Crnogorski graničar je među putnicama isprave njegove snahe H. otkrio novac u iznosu od 15,00 eura i to tri novčanice u apoenima od po 5,00 eura. Pitao ga je da li je i albanskom policajcu dao pare na što mu je odgovorio da nikome nije dao pare i da ih je albanski policajac slobodno pustio da napuste zemlju. Potom ga je crnogorski policajac pitao zašto se u putnoj ispravi nalaze pare, na što mu je on odgovorio da ne zna i da to nije njegov pasoš i da prvi put vidi taj novac. Nakon toga ga je crnogorski policajac uveo u jednu prostoriju i zadržao ga nekoliko sati sačinjavajući neke zabilješke ,a potom se pojavio njegov brat i pitao ga o čemu se radi pa je i njemu odgovorio da mu nije jasno da bi njegov brat postavio pitanje da se ne radi možda o novcu jer je vidio fotokopije novčanica od po 5 eura koje su policajci napravili i rekao mu je da je taj novac bio namijenjen plaćanju eko takse i da ga je njegova supruga stavila u svoj pasoš. Policajci su ga zatim priveli u Ispostavu policije Ulcinj,dok su mu porodicu ostavili sa albanske strane. Dalje navodi da više od deset godina dolazi redovno u Ulcinj ,da su putne isprave njegove uže porodice bile ispravne i da u trenutku predaje svih isprava nije znao da u ispravi njegove snahe ima novca što je saznao tek kada mu je policajac to rekao.Nakon tri sata policijske obrade ovog slučaja brat mu je kroz prozor saopštio da je novac u putnu ispravu ubacila njegova supruga (tj. snaha optuženog) a da je novac bio namijenjen plaćanju eko takse.Ne osjeća se krivim jer nije

imao namjeru nikoga da podmićuje nije znao za novac u putnoj ispravi ,niti je niko od njih bez njegovog znanja mogao pokušati da nekog podmiti.

U svojoj odbrani pred istražnim sudijom je u bitnom naveo da dolaskom na granični prelaz Sukobin na albanskoj strani nije bilo nikakve kontrole i da su im albanski graničari rekli da ukoliko ih crnogorski puste da mogu da idu. Nije znao da su putne isprave njegovih rođaka istekle jer mu to niko od njih nije rekao ,a poznato mu je da se granica može preći samo sa važećim papirima jer jedanput godišnje dolazi u Ulcinj. Sve isprave su bile kod njega i on ih je predao crnogorskom graničaru. Dodaje, da je čuo od svog bratioca da je njegova porodica ušla u Crnu Goru nakon što su platili granično osiguranje 15 eur ,pa pretpostavlja da je upravo taj sporni novac bio namijenjen plaćanju graničnog osiguranja.

U svojoj odbrani na glavnom pretresu je ponovio navode iz predkrivičnog i prethodnog postupka dodajući da već 10 godina dolazi sa porodicom na ljetovanje u Ulcinj , pa tako i 2009. godine. Prvo je došao na Kosovo ,pa je u Crnu Goru tj. u Ulcinj htio da dodje preko Albanije. Poznato mu je kada se dolazi preko Rožaja da im traže samo lične karte ,a to važi i danas. Navedenog dana prilikom prelaska graničnog prelaza Sukobin ,pošto su albanskom policajcu pokazali lične karte isti ih je pustio ,ali kada su došli na kontrolu na crnogorskoj strani rekli su im da su potrebni pasoši. U Kombi vozilu ih je bilo ukupno devet lica ,a njegova djeca su bila upisana u njegovom pasošu. Lične karte je policajcu pokazao njegov brat ,ali kada im je policajac saopštio da ne mogu ući sa ličnim kartama već da moraju imati pasoše ,on je sakupio sve putne isprave i predao ih policajcu. Novac u putnu ispravu kako je kasnije saznao stavila je njegova snaha sa namjerom da se plati granično osiguranje. Kasnije je saznao da članovi njegove porodice koji su bili sa njim u vozilu ,a koji nijesu mogli da uđu u Crnu Goru su se vratili na Kosovo i sa Kosova preko Rožaja stigli u Ulcinj samo sa ličnim kartama. Policija je oduzela pasoš njegove snahe ,pa ista nije imala pasoš kada je preko Rožaja ušla u Crnu Goru. Smatra da bez obzira što kritičnom prilikom nijesu ušli direktno sa Kosova u Crnu Goru da im pasoši nijesu bili potrebni jer se radi o ličnim kartama izdatim na Kosovu. Svi pasoši su bili istekli licima koja su sa njim došla na granični prelaz Sukobin osim njegovog pasoša i pasoša njegove supuge u kojima su bila upisana njihova djeca. Na glavnom pretresu na pitanje svog bratioca je još izjavio da je tom prilikom na graničnom prelazu po zahtjevu policajca potpisao neki dokument, a da nije znao o čemu se radi, da nije znao što mu policajac saopštava i da samo zna nekoliko riječi na srpskom jeziku.

Branilac optuženog u završnoj riječi je naveo da nije dokazano da je optuženi izvršio navedeno krivično djelo, da su kritične prilike, na graničnom prelazu počinjene neispravnosti, jer je optuženi strani državljanin koji nije poznavao službeni jezik, pa je trebalo obezbijediti sudskog tumača, a uz to predmetni novac nije pronađen u putnoj ispravi optuženog, čija putna isprava je bila uredna, već u tuđoj putnoj ispravi, tj. putnoj ispravi Topali Hahxere. Branilac je na kraju predložio, u slučaju da se ovakva odbrana ne prihvati, da sud cijeni osobito olakšavajuće okolnosti, koje su pratile ovaj slučaj, a koje stoje na strani optuženog.

U dokaznom postupku sud je saslušao svjedoke R.Z. i R. M. ,pročitao službene zabilješke Uprave policije –ekspoziture granične policije Ulcinj br. 1299/09 i 1300/09 od 30.07.2009 godine, pročitao potvrdu Uprave policije Ispostave Ulcinj od 30.07.2009 godine o privremeno oduzetim predmetima ,izvršio uvid u putnu ispravu-fotokopiju pasoša br. K 0819757 izdat u Prištini dana 22.07.2007 godine na ime Topali Hahxere.

Svjedok R.Z. je u svom svjedočkom iskazu u prethodnom postupku i na glavnom pretresu naveo da je službenik Uprave policije –Ispostave granične policije Bar kojoj pripada i granični prelaz Sukobin. Dobro se sjeća događaja kritičnog dana a posao mu je da vrši kontrolu putnih isprava lica koja prelaze državnu granicu bilo iz jednog ili drugog pravca .Negdje oko 16.45 časova naišlo je kombi vozilo u kojem je koliko se sjeća bilo sedmoro lica. Okrivljeni nije vozio već njegov brat a misli da se zove Bećir. U istoj kontrolnoj kućici rade zajedno sa albanskim kolegama, s tim što prvo albanske kolege pristupaju kontroli a zatim oni. Ne poznaje albanski jezik a zna da je vozilu prišao njegov albanski kolega i da su nešto pričali na albanskom jeziku ali je shvatio da nešto nije u redu i vidio je kada mu je albanski kolega pokazao rukom put njega. Sva lica su ostala u kombiju osim Burima koji je došao kod njega .Nalazio se u svojoj kućici a optuženi je prišao na šalter i dao mu na uvid sedam putnih isprava iz kojih je utvrdio da je rok važenja tri putne isprave istekao ,s tim što se, koliko se sjeća radilo o jednoj putnoj ispravi i dvije lične karte ,jer nosioci putnih isprava sa Kosova mogu da prelaze i sa važećom ličnom kartom. Koliko se sjeća radilo se o jednoj putnoj ispravi T. H. ,a ostalo su bile lične karte. Na srpskom jeziku optuženom je rekao da ne može da uđe i objasnio mu zbog čega i tvrdi da je optuženi to dobro razumio jer je sa njim komunicirao na srpskom jeziku kojom prilikom mu je optuženi kazao da ga je njegov albanski kolega pustio rekavši mu da ako ga i on pusti da može da ide. Naložio je optuženom da se vrate u pravcu Albanije i dao mu dokumenta i sjeća se dobro da je vozač okrenuo vozilo i da su se putnici vratili na albansku teritoriju. Posle izvjesnog vremena optuženi je došao pješke sa albanske strane granice pri čemu nije bilo više vozila kojim je stigao i donosi mu iste putne isprave moleći ga da ga puste da uđe ,da je došao na ljetovanje i da će potrošiti 3.000 eura i da su mu na Kosovu rekli da može da uđe sa tim dokumentima. Ponovio mu je da ne mogu da prođu oni kojima su istekla dokumenta i detaljno mu objasnio o čemu se radi ,nakon čega je optuženi ponovo otišao u pravcu Albanije. Nakon toga, optuženi ponovo dolazi negdje oko 17.20 časova ali samo sa svojim pasošem i pasošem njegove snahe T. i prilazi na šalter ,otvara njen pasoš i vidno mu pokazuje novac .Tada nije vidio koliko je bilo novca u tom pasošu. Ponovo ga upozorava da ne može da uđe u Crnu Goru i da skloni taj pasoš i novac ,i pitajući ga šta će mu taj novac kojom prilikom mu okrivljeni doslovno odgovara: „ Prolazio sam na Kulu , prolazio sam više granica , i običaj je da se časti za kafu , za čokoladu ,da se prođe bez problema granica“. On mu je tada na te riječi rekao da taj običaj ovamo ne važi i naredio mu da se udalje sa graničnog prelaza ,na šta on upomo govori da su sva dokumenta ispravna osim snahinog pasoša i ponovo mu “gura” onu ispravu u kojoj se nalazi novac .Tek tada je odlučio da ga privede u dežurnu službu ,kod dežurnog Radenovića jer mu je okrivljeni nudio mito ,i sve objasnio dežurnom Radenoviću, te sačinio službenu zabilješku,a sve to je okrivljeni potvrdio i pred Radenovićem. U ispostavi policije Ulcinj su u pasošu našli tri novčanice od po 5 eura i uzeli su serijske brojeve tih novčanica koje su kopirali.

Svjedok R.M. koji je saslušan na glavnom pretresu, u svojoj izjavi je naveo da je u vrijeme kada se desio ovaj događaj radio na graničnom prelazu Sukobin kao vođa smjene. U istoj zgradi na graničnom prelazu nalazi se kancelarija njegovog kolege R.Z. ,s tim što kancelarija R. predstavlja kontrolni punkt ,i sa jedne strane te kancelarije prolaze putnička vozila a sa druge pješaci. Sjeća se da je krajem jula u poslepodnevnim časovima u njegovu kancelariju došao R. sa jednim licem tj. sa okrivljenim i rekao mu da mu je to lice dalo novac da bi ga pustio da pređe granicu. Kolega R. je tom prilikom u ruci držao dvije-tri putne isprave,a u jednoj ispravi koju je on otvorio bile su tri novčanice u apoenima od po 5 eura. Sjeća se da je neka od putnih isprava bila iz Holandije ili Belgije nije siguran ,a tri pomenute novčanice su su bile u UNMIK-ovom dokumentu sa Kosova. Pitao je optuženog šta će mu novac, a on je rekao ,da je kod njih običaj kada se prelazi preko graničnog prelaza da se časti carina ili policija i to je razumio kada je

izgovorio ,a primijetio je da to lice slabo zna srpski odnosno crnogorski jezik .Potom je sa vanjske strane prostorije prozoru prišlo drugo lice koje je sa njim bilo u društvu I stupili su u komunikaciju sa tim licem koje je bolje znalo crnogorski jezik. R. je poučio da o svemu sačini službenu zabilješku i postupi po zakonu.Kada su tim licima saopštili da će slučaj da procesuiraju počeli su da govore da je novac namijenjen za osiguranje vozila.Nije mu poznato koliko iznosi naknada za osiguranje što zavisi od dužine prijavljenog boravka u Crnoj Gori,ali prostorija u kojoj se vrši uplata osiguranja nije prostorija u kojoj radi njegov kolega R.Z. ,već se do te prostorije koja se nalazi u istoj zgradi,mora proći granična kontrola pa se tek onda vrši uplata osiguranja. Dalje navodi da sa Albancima koji ne poznaju naš jezik komuniciraju uz pomoć kolega koji govore albanskim jezikom ,dok on lično ne govori niti razumije strane jezike.Toga dana nijesu zvali kolegu koji zna albanski jezik.Lica koja su te prilike imala uredne isprave mogla su slobodno ući u Crnu Goru ,ali su se ta lica očigledno solidarisala sa licima koja nijesu mogla ući zbog neurednih putnih isprava.

Iz službene zabilješke Uprave policije – Ekspoziture granične policije Ulcinj br. 1299/09 i 1300/09 od 30.07.2009 godine utvrđeno da je ista sačinjena dana 30.07.2009 godine u prostorijama Ekspoziture Granične policije Ulcinj –GP Sukobin a u vezi nedozvoljenog ulaska .Navedenom službenom zabilješkom je konstatovano da se na ovom graničnom prelazu dana 30.07.2009 godine ,u 16.45 časova na ulazu u Crnu Goru na kontroli putnika sa vozilima pojavilo vozilo marke “Mercedes” kosovskih reg.oznaka 556 KS 098 kojim je upravljao D. B. nosilac putne isprave SRJ. Sa njim u vozilu su bili D. B. , I. Vj. , T. H. ,D. B1. ,D.B2. ,D. B.3. Troje od ovih lica i to: T. H.rodjen 02.06.1986. godine u Đakovici, D. B. rod.27.11.1945 u Đakovici i D. B.imali su Unmikove putne isprave sa isteklim rokom važnosti i istima nije dozvoljen ulazak u Crnu Goru.

U službenoj zabilježci, Uprave policije – Ekspoziture granične policije Ulcinj br. 1300/09 od 30.07.2009. godine, konstatuje se da je ista sačinjena u prostorijama ove Ekspoziture – GP “Sukobin”, od strane službenika R.Z.a, a u vezi davanja mita. Iz Službene zabilješke slijedi da se dana 30.07.2009. godine u 17,25 časova pri ulaznoj kontroli putnika pješaka, na punktu za kontrolu, pojavio putnik D.B. rodjen 02.02.1973. godine, nosilac putne isprave Kraljevine Holandije br. NK 6812749. Isti je zajedno sa ovom svojom putnom ispravom dao na uvid i putnu ispravu UNMIK-a br. K 0818757 kaja je istekla dana 21.02.2009. godine na ime T.H. rodjene 02.06.1986. godine u Prištini, a u kojoj ispravi su bile tri novčanice u apoenima od po 5,00 €. U navedenoj službenoj zabilježci se dalje izmedju ostalog konstatuje da je D. B. u razgovoru sa službenikom granične policije R.Z.om izjavio da je pare stavio, da bi istog častio kafu, jer je tako navikao na ostale granične prelaze – da čaščava policiju i da nikad nije imao problema.

Iz potvrde iste Ispostave policije od 30.07.2009 godine o privremeno oduzetim predmetima utvrđeno je da su od lica D. B. privremeno oduzeto: dvije putne isprave sa brojevima NK 6812749 i K 0818757 te tri novčanice u apoenima od po 5 eura sa ser.brojevima M 15197623879 , X 22314754235 ,U 28647302603 koja potvrđda je potpisana od D. B. (tj. optuženog) i od lica R.Z.a, kao ovlašćenog službenog lica.

Uvidom u putnu ispravu -fotokopiju pasoša br. K 0819757 izdatog od strane međunarodne misije na Kosovu UNMIK-a u Prištini dana 22.07.2007 godine na ime T. H. utvrđeno je da je rok važenja istog istekao 21.02.2009 godine .

Ocjenom navoda optužbe ,odbrane ,svih provedenih dokaza kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj vezi shodno čl.360 ZKP-a ,ovaj sud je na nesumnjiv način utvrdio da je okrivljeni izvršio krivično djelo stavljeno mu na teret i to na način vrijeme i mjesto kako to stoji u izreci ove presude.

Naime, nesporna je činjenica da je optuženi dana 30. jula 2009. godine, u namjeri da iz Republike Albanije udje u Crnu Goru zajedno sa članovima svoje porodice (tj. uže i šire porodice) kombi vozilom marke "Mercedes" došao na granični prelaz Sukobin, te nakon izvršene kontrole od strane granične policije Republike Albanije, predao putne isprave službeniku granične policije Uprave policije Ulcinj – R.Z.u ovlašćenom za kontrolu prelaza državne granice. Tom prilikom optuženom je predao sedam putnih isprava, od kojih je za tri putne isprave bio istekao rok važenja. Ove činjenice kao nesporne sud je utvrdio na osnovu iskaza samog optuženog, koji ne poriče činjenicu da je tom prilikom utvrdjeno da je nekima od putnih isprava koje je predao bio istekao rok važenja, medju kojima i putnoj ispravi njegove snahe T. H., a svjedok R.Z. ističe da se radilo o tri takve isprave, što je konstatovano i u službenoj zabilješci Uprave policije – Ekspoziture granične policije Ulcinj br. 1299/09 od 30.07.2009. godine, iz koje slijedi da je medju tim putnim ispravama sa isteklim rokom važenja bila i putna isprava T. H.. Kako službenik granične policije R.Z. nije dozvolio ulazak sa takvim ispravama, optuženi se sa ostalim članovima porodice kombi vozilom vratio nazad, pošto mu je R. predhodno vratio putne isprave. Medjutim, nakon izvjesnog vremena, optuženi je došao pješice sa albanske strane granice, te službeniku granične policije R. donio iste isprave moleći ga da ih pusti da udju, govoreći mu da je došao na ljetovanje, da će na ljetovanju potrošiti 3.000 €. R. mu je ponovio da ne mogu da prodju ona lica kojima su istekla dokumenta, tj. putne isprave, nakon čega je optuženi od graničnog prelaza ponovo pošao u pravcu Albanije. Sve ovo se utvrđuje iz iskaza svjedoka R.Z. kao i iskaza samog optuženog čiji iskazi u tom dijelu u osnovi stoje u skladnoj medjusobnoj vezi i sud ih prihvata kao logične i uvjerljive. Tako svjedok R. navodi da, dok se nalazio u kućici na svom radnom mjestu, optuženi mu je prišao na šalteru i dao mu na uvid putne isprave za lica iz kombi vozila, da je za tri putne isprave bio istekao rok važenja, od kojih je jedna bila na ime T. H., da je optuženom rekao da lica sa neispravnim ispravama ne mogu ući, da je vozač kombi vozila kojim je upravljao brat optuženog sa ovim licima zatim okrenuo vozilo nazad, a takodje i optuženi potvrđuje da je službenik granične policije tj. svjedok R. ustanovio da je nekim dokumentima – putnim ispravama bio istekao rok važenja i da im je zbog toga naložio da se vrate nazad.

Sud je dalje utvrdio da je optuženi, a nakon što se predhodno bio udaljio ponovo došao na granični prelaz i to oko 17,20 časova sa svojim pasošem i pasošem svoje snahe T. H. kojom prilikom je prišao šalteru, otvorio pasoš T. H., vidno pokazao službenom licu R. novac u pasoša i to tri novčanice od po 5,00 €, nudeći mu da taj novac uzme, govoreći mu da na taj način hoće da ga časti, čime je svakako želio, da takvim davanjem poklona R. kao službenom licu, ovaj za uzvrat dozvoli ulazak na granični prelaz njegove snahe T. H., sa putnom ispravom kojoj je istekao rok važenja. Ove činjenice sud je utvrdio na osnovu izjave svjedoka R.Z., svjedoka R. M., te službene zabilješke Uprave policije – Ekspoziture granične policije Ulcinj br. 1300/09 od 30.07.2009. godine, kao i uvidom u putnu ispravu – pasoš K 0819757 izdat u Prištini na ime T. H..

Naime, iz putne isprave – pasoša br. K 0819757 izdatog u Prištini, a koji glasi na ime T. H., u koji je sud izvršio uvid, utvrđuje se da je istom istekao rok važenja i to dana 21.02.2009. godine, a činjenicu isteka roka važenja njenog pasoša potvrdio je svjedok R., koji je kao službeno lice

vršeći kontrolu to uočio, a ni sam optuženi tu činjenicu nije osporavao. Dakle, na nesumnjiv način je utvrđeno da je licu u kombi vozilu – T. H., koja je inače snaha optuženog, bio istekao rok važenja pasoša. Dolazeći ponovo na pult-šalter kod službenog lica R.Z. (pošto ga ovaj predhodno bio vratio zbog neispravnih isprava), optuženi je istom pokazao svoj pasoš kao i navedeni pasoš T. H. – njegove snahe, u kojem su bile tri novčanice od po 5,00 €. I ova činjenica je na nesporan način utvrđena jer i svjedok R. i optuženi potvrđuju da je u pasošu T. H. bio navedeni novac, tj. tri novčanice od po 5,00 €. Međutim, ono što optuženi ne priznaje jeste činjenica da je taj novac nudio kao poklon službenom licu R. da bi ovaj pustio T. H. (u čijem pasošu je bio taj novac), da ista dalje kroz granički prelaz udje u Crnu Goru, sa pasošem kojem je istekao rok važenja. Optuženi se brani ističući da nije znao da u pasošu njegove snahe postoji novac, te da pretpostavlja da je isti bio namijenjen za eko taksu odnosno za granično osiguranje vozila. Ali takve navode odbrane sud ne prihvata, već cijeni samo kao pokušaj izbjegavanja krivično-pravne odgovornosti. Naime, nelogični su i sasvim neubjedljivi navodi optuženog da je taj novac bio namijenjen za eko taksu odnosno za granično osiguranje vozila (kako je to kazao na glavnom pretresu) i da do dostavljanja pasoša službenom licu R. nije znao da u tom pasošu njegove snahe postoji predmetni novac. Naime, svjedok R. i u istrazi i na glavnom pretresu jasno navodi da je optuženi ponovo došao kod nejga na granični prelaz oko 17,20 časova, (odnosno u 17,25 časova kako to precizno stoji u službenoj zabilješci), te sa svojim pasošem i pasošem svoje snahe T. H., prišao šalteru, otvorio njen pasoš vidno mu pokazujući novac koji je bio u pasošu, a to su bile tri novčanice u apoenima od po 5,00 €, rekao R. da je prolazio na Kulu, da je prolazio više granica i običaj je da se časti za kafu, za čokoladu, da se prodje bez problema granica. Takvo obrazloženje optuženog za postojanje novca u pasošu, slijedi i iz službene zabilješke Uprave policije – Ekspoziture granične policije Ulcinj br. 1300/09 od 30.07.2009. godine, a uz to i svjedok R.M. svojoj izjavi je naveo da je optuženi, nakon što je sa R. došao u njegovu kancelariju, na pitanje što će mu ovaj novac, rekao da je kod njih običaj da se časti policija ili carina prilikom prelaska preko graničnog prelaza, a tek nakon što je optuženom predočeno da će slučaj biti precesuiran, optuženi je otpočeo da govori da je taj novac namijenio za osiguranje vozila. Prednji navodi svjedoka R. i R., koji u osnovi stoje u skladnoj međusobnoj vezi, a potkrepljeni su navedenom službenom zabilješkom, sud prihvata kao logične i uvjerljive, te zaključuje da je optuženi kritične prilike navedeni novac – 15,00 € u apoenima od tri novčanice po 5,00 €, ponudio službenom licu R. da ih uzme, pod izgovorom, da ga časti, a kako bi ovaj pustio njegovu snahu T. H. da udje u Crnu Goru sa pasošem kojem je bio istekao rok važenja.

Odbrana optuženog da je pretpostavljao kako je taj novac bio namijenjen za osiguranje vozila, kod prednjih iskaza svjedoka, nelogična je i neprihvatljiva, tim prije što se uplata takvog osiguranja vrši tek pošto se sa urednim putnim ispravama prodje kroz kontrolni punkt (na kojem je u konkretnom slučaju radio svjedok R.), a što je optuženom svakako bilo dobro poznato, pošto je kako sam navodi, ranije više puta prelazio državnu granicu te redovno dolazio u Ulcinj. Uz to, kako navode svjedoci R. i R., uplata za granična osiguranja vozila vrši se u drugoj prostoriji na graničnom prelazu, a ne u prostoriji u kojoj je radio R., kojeg je optuženi molio da ga sa saputnicima pusti da prodje, više puta dolazeći do R. kao službenog lica. Da je tom prilikom namjeravao da sa navedenim novcem izvrši uplatu graničnog osiguranja za vozilo, a što je službenim licima R. i R. pomenuo tek pošto mu je saopšteno da će slučaj biti procesuiran, isti ne bi više puta dolazio kod R. i istog molio da ga pusti, već bi uplatu takvog osiguranja izvršio u drugoj prostoriji namijenjenoj za tu svrhu, ali tek nakon izvršene kontrole putnih isprava, a koju kontrolu je u konkretnom slučaju vršio upravo R. kao ovlašćeno službeno lice.

Sud je cijenio i navode odbrane da optuženi nije razumio službeni jezik i da navodno nije znao što mu policija saopštava, te da je na graničnom prelazu pri komunikaciji sa optuženim trebalo obezbijediti sudskog tumača. Ali ni takve navode odbrane sud ne prihvata i to sa sledećih razloga: oba saslušana svjedoka – R. i R. saglasno ističu da su sa optuženim razgovarali na srpskom odnosno crnogorskom jeziku, pri čemu svjedok R. dodaje da je optuženi “dobro razumio” kada mu je kazao zbog čega neki njegovi saputnici ne mogu ući u Crnu Goru, dodajući da mu je u tom razgovoru optuženi kazao da ga je njegov albanski kolega (tj. kolega R.a) pustio i rekao mu da može proći ako ga on (tj. R.) pusti, a optuženi u svojoj odbrani pred istražnim sudijom, upravo tako navodi, tj. da su mu albanski graničari rekli da ukoliko ih crnogorski puste, da će moći da udju, što ukazuje da se optuženi sa službenim licem R. sasvim dobro razumio. Sasvim je logično da je optuženi u razgovoru sa službenim licima na graničnom prelazu – R. i R. razumio zbog čega neki njegovi saputnici iz vozila ne mogu ući u Crnu Goru, da su to lica sa neurednim putnim ispravama, pri čemu optuženi nije osporavao činjenicu da tri lica zaista nijesu imala uredne putne isprave, među kojima i njegova snaha T. H. zbog čega je na kraju dolazeći na šalter kod R. istog molio da ih pusti ukazujući da dolaze na ljetovanje i da će u Crnoj Gori potrošiti 3.000 €, a što je sve svjedok R. sasvim jasno razumio i naveo u svojoj izjavi. Imajući sve to u vidu, te prvenstveno cijeneći iskaze svjedoka – službenih lica R. i R., koji po ocjeni suda realno predstavljaju događaj, bez ikakvih motiva da budu pristrasni, sud bez obzira na navode branioca da je na graničnom prelazu trebalo obezbijediti sudskog tumača i navode optuženog da zna samo nekoliko riječi na srpskom jeziku, nesumnjivo zaključuje da je optuženi u tom razgovoru sa službenim licima, prvo R., a zatim i R. jasno razumio to što mu R. kaže, da se licima sa neurednim putnim ispravama ne dozvoljava ulazak. To je konačno i bio razlog da za predmetni novac – tri papirne novčanice u apoenima od po 5,00 €, koji se nalazio u pasošu T. H., kojem je bio istekao rok važenja, optuženi kaže R. da te novčanice uzme, otvarajući pasoš i vidno pokazujući novac u tako otvorenom pasošu, a sve sa ciljem da bi R. kao ovlašćeno službeno lice za uzvrat pustio lice sa neurednom ispravom da udje u Crnu Goru.

Dakle, imajući u vidu sve naprijed izloženo, sud zaključuje da je optuženi dana 30. jula 2009. godine oko 17,25 časova na graničnom prelazu Sukobin, pri ulasku iz Republike Albanije u Crnu Goru, dao poklon službenom licu R.Z., službeniku granične policije, ovlašćenom za kontrolu prelaza državne granice, da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši radnju koju ne bi smio izvršiti – dozvoli ulazak u Crnu Goru stranoj državljanici sa nevažećom putnom ispravom, na način što mu je prilikom kontrole putnih isprava predao svoju važeću putnu ispravu i putnu ispravu pasoš svoje snahe T. H., br. K 0818757, izdat od Medjunarodne misije na Kosovu – UMNİK-a, čiji je rok važenja istekao 21.02.2009. godine, koja je putovala sa njime i drugim članovima njegove porodice za Ulcinj i pri tom je znajući da je važnost navedene putne isprave istekla, otvorio putnu ispravu u kojoj se nalazio novac i to tri novčanice od po 5,00 € govoreći službenom licu R. da uzme novac i pusti njegovu snahu da udje u Crnu Goru.

Cijeneći psihički odnos optuženog prema izvršenom krivičnom djelu sud je našao da je optuženi bio svjestan i htio da službenom licu da novac kako isti ne bi u okviru svojih službenih ovlašćenja izvršio službenu radnju koju bi morao izvršiti - zabrani ulazak u Crnu Goru njegovoj snahi T. H. koja je posjedovala putnu ispravu čiji je rok važnosti istekao, što dalje znači da je u konkretnom slučaju postupao s direktnim umišljajem ostvarujući na taj način u svojim radnjama i subjektivni element bića krivičnog djela davanje mita iz čl.424 st.1 Krivičnog zakonika.

Odlučujući o kazni za optuženog, sud je cijenio sve okolnosti propisane čl.42 Krivičnog zakonika od kojih zavisi da kazna bude manja ili veća, pa je na strani optuženog od

olakšavajućih okolnosti cijenio njegove porodične prilike obzirom da je isti oženjen i otac dvoje maloljetne djece koju izdržava, te okolnost da do sada nije osuđivan, dok otežavajućih okolnosti nije bilo. Naprijed navedene olakšavajuće okolnosti u odsustvu otežavajućih, po ocjeni suda mogu se smatrati naročito olakšavajućim okolnostima, pa je primjenom čl.45 i 46 Krivičnog zakonika sud optuženom izrekao kaznu zatvora ispod propisanog minimuma kazne predviđene za ovu vrstu krivičnih djela, u trajanju od 3 mjeseca nalazeći da se i tako ublaženom kaznom zatvora može ostvariti svrha kažnjavanja iz čl.32 Krivičnog zakonika Crne Gore, a u okviru opšte svrhe propisivanja i izricanja krivičnih sankcija iz čl.4 st.2 istog Zakonika.

Sud je odbio dokazne predloge branioca optuženog da se sasluša T. H., vlasnik spornog pasoša a na okolnost da li je ona stavila u pasoš 15 eura, te da je ista ušla u Crnu Goru naknadno, samo sa ličnom kartom preko Rožaja, i da se izvrši uvid u polisu osiguranja od 31.05.2009 godine iz koje bi se utvrdilo da je plaćena polisa osiguranja u iznosu od 15 eura. Ovo sa razloga što je po ocjeni suda ova krivična stvar dovoljno rasvijetljena, da su na nesumnjiv način utvrđene sve odlučne činjenice za zakonito i pravilno presuđenje u ovoj krivično pravnoj stvari, pa bi provođenje ovih dokaza samo vodilo nepotrebnom odugovlačenju postupka.

Na osnovu čl. 51 Krivičnog zakonika optuženom je u izrečenu kaznu zatvora uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od od 30.07. do 07.08.2009 godine.

Na osnovu čl.75 Krivičnog zakonika od optuženog su trajno oduzete tri novčanice u apoenima od 5 eura sa ser.brojevima M 15197623879 , X 22314754235 , U 28647302603 kao predmeti koji su upotrijebljeni za izvršenje krivičnog djela.

O troškovima krivičnog postupka odlučeno je na osnovu čl. 199 i 202 ZKP-a, pa kako je optuženi oglašen krivim, obavezan je na plaćanje troškova u iznosu od 485,00 €, od čega 450,00 € na ime troškova sudskog tumača i 35,00 € na ime troškova prevoza za svjedoke, kao i 100,00 € paušala, a koji iznos je odredjen srazmjerno trajanju i složenosti ovog postupka i imovinskim prilikama optuženog.

Sa svega izloženog, a primjenom čl.364 odlučeno je kao u izreci presude.

VIŠI SUD U PODGORICI
Dana 21.06.2010. godine

ZAPISNIČAR,
Vukašinović Milena s,r

PREDSJEDNIK VIJEĆA – SUDIJA,
Ćupić Ratko s,r

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba Apelacionom sudu CG u roku od 15 dana prijema preko ovog suda.

Tačnost otpravka tvrdi i ovjerava
Ovlašćeni službenik suda

Vukašinović Milena